

ב"ה

הנשיא - לב כל קהל ישראל

הקשר הנצחי בין רבי וחסיד
שאינו בטל לעולם

שבועב'
נצח ישראל

ג' תמוז ה'תשע"ד - 20 שנה
עד מתי?!...

תות"ל המרכזית, 770 בית משיח
איסטערן פארקווי, נ.י.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

פתח דבר

בקשר עם ימי ההכנה לג' תמוז - שנת העשרים, בהם אותותינו לא ראינו, ואיננו זוכים לחזות באור פני מלך - הרי עם כל יום שחולף ועובר מתגברים הגעגועים מחד, וגובר הצורך מאידך להוסיף בהתקשרותנו במחשבה דיבור ומעשה לאבינו רוענו,

ובאשר לכן בתור חלק עיקרי בהכנה הנפשית ליום זה, נלקטו להלן מספר שיחות העוסקות בנושא ההתקשרות לנשיא הדור, אשר הוא חיינו ואורך ימינו ובו נהגה יומם ולילה ובאהבתו נשגה תמיד.

על מנת להקל את הלימוד בשיחות, נחלקו השיחות לג' חוברות שבועיות, שיעסקו כל אחת בהיבט מסויים של נושא ההתקשרות:

• **החוט המקשר.** שיחות העוסקות בחשיבות וההכרח של ההתקשרות וההתמסרות לנשיא הדור, ועד כמה צריכה היא להיות יסוד עיקרי בחיי היום-יום של כל חסיד באשר הוא.

• **נצח ישראל.** קטעי שיחות ואגרות קודש בדבר הקשר הנצחי בין רבי וחסיד, שאיננו שייך לניתוק או להפסק ח"ו במקום או בזמן, ואפילו לא לפי שעה בלבד, והידיעה הברורה כי הרבי שלנו הוא זה שיוליכנו קוממיות לארצנו בעגלא דיין.

• **טאפארו דא פלאחו.** שיחות קודש המבטאות את ההכרח בביטוי ההתקשרות הנפשית במעשה בפועל, ואופני העשייה בזה.

לשלושת החוברות, נלוו קטעים העוסקים גם בהחלטה המשותפת של כלל תלמידי התמימים ב-770 לשבוע זה, בתור הוספה בהתקשרות באופן של "ברכנו אבינו כולנו כאחד".

ויהי רצון שעוד בעיצומם של ימים אלו נזכה לחזות בעיני בשר את אבינו רוענו משיח ה' נגלה לעיני תבל ומלואה, ומוליך אותנו קוממיות בקומה זקופה לארץ הקודש, ויבנה בית המקדש במקומו ויקבץ נדחי ישראל במהרה בימינו ממש, ונכריז לפניו בשמחת לבב:

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ימות המשיח, ח"י סיון, ה'תשע"ד
שנת הסי"ד לנשיאותו-מלכותו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
בית חיינו-בית משיח, "כאן ציוה ה' את הברכה", ברוקלין נ"י.

נצח ישראל

הקשר הנצחי בין רבי וחסיד שאינו בטל לעולם

מוכרח להיות משה בכל דור!

על משה רבינו אומרים "לא מת": כיון שמדתו היא מדת האמת, לא תיתכן מיתה והפסקה בחייו, גם כפי שהם קשורים לגשמיות העולם - נצחיותו קיימת גם בגשמיות עולם הזה.

ואמרו חז"ל "אתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא" - שנשמת משה מתלבשת ב"חכמי הדור עיני העדה" שבכל דור ודור, ובמיוחד בנשיא הדור, ש"אין דור שאין בו כמשה" (מוכרח להיות "משה" בכל דור ודור שמלובש בו נשמת משה).

[ואע"פ שאין זה גופו של משה, אך מכיון ש"חיי הצדיק אינם חיים בשריים כי אם חיים רוחניים", הרי חיי משה אינם החיים הבשריים של גופו, כי אם החיים הרוחניים של נשמתו; והחיים הרוחניים שלו נשארים נצחיים בעוה"ז הגשמי ע"ז שהם מתלבשים בגוף של נשיא הדור שבכל דור ודור].

(לקו"ש חכ"ו עמוד 7 - מוגה, בתרגום ללה"ק)

מוכרחים לנשיא הדור בגוף גשמי!

זקוקים לבשר ודם שישתדל, ביחד עם העזר דכו"כ מישראל, לשאת את התורה, להמשיך את "שלשלת הזהב" דתורת החסידות, עם כל הפרטים שבה, ועאכו"כ ה"כלל" שבתורה - "המעשה הוא העיקר", ליישם את כל הענינים דתורת החסידות, עם כל הפרטים שבה, בפועל ממש, שעי"ז נשלמת הכוונה דעשיית דירה לו ית' בתחתונים, "ושכנתו בתוכם".

כדי שתומשך ברכה והצלחה בכל עניני עבודתם של ישראל, שכללותם - לעשות לו יתברך דירה בתחתונים, ובמיוחד ע"י העבודה ד"פוצו מעינותיך חוצה" - . . צריכה להיות העבודה באופן ד"כולנו", ויתירה מזה: "כולנו כאחד", היינו, שמתבטל החילוק שבין "ראשיכם שבטיכם" ל"חוטב עציך ושואב מימך", עד שכולם נעשים למציאות אחת, "קהל גדול" - לשון יחיד.

הקשר עם הרבי -

למעלה מהגבלה של זמן!

אהבה היא רוח החיים בעבודת החסידות, חוט המקשר חסידים אחד עם השני, וחוט המקשר רבי עם חסידים וחסידים עם הרבי. זהו הן בדרך אור וזהו בדרך אור חוזר, ללא שום מחיצות, והוא למעלה מהגבלות של מקום וזמן.

(לוח "היום יום" כ"ב אייר)

וטעם הדבר - מכיון שהמצב ד"כולנו כאחד"

פועל וממשיך את ברכתו של הקב"ה, כמ"ש "ברכנו אבינו כולנו כאחד באור פניך", ולכל לראש - ברכת הצלחה בעבודה דהפצת התורה והיהדות, עד לאופן ד"פוצו מעינותיך חוצה".

אמנם, כדי לפעול את הענין ד"כולנו כאחד", בה בשעה שמצד טבע בני-אדם (כפי שהטביע בהם הקב"ה) כל אחד הוא מציאות בפ"ע - צריך להיות אחד, אשר עליו נאמר

"תהי' עבד לעם הזה", שתפקידו להשתדל כפי כחו לפעול את ענין האחדות, כולל - גילוי עניני תורה כנתינתה מהר סיני, שהרי "כל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש הכל נאמר למשה מסיני", ועאכו"כ - תלמיד ותיק כמו נשיאי התורה והחסידות, בפרט - חסידות חב"ד, עד לכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו.

תמסור לתמימים שימשיכו בלי שינויים!

לאחר המאסר הידוע דשנת תרפ"ז, עזב אדמו"ר הרי"צ את גבולות רוסיה בעקבות לחצים ואיומים מצד השלטונות והתיישב בריגא.

באותה שנה ערך הרבי מסע לוורשה ובדרכו חזרה לריגא עבר דרך וילנא והתוועד עם התמימים ואנ"ש שהתגוררו בעיר.

קודם שעזב את העיר, המשפיע של סניף ישיבת תות"ל המקומית ר' יהושע אייזיק ברוך נכנס להיפרד מהרבי, וכשנכנס להיכלו הק', אמר לו אדמו"ר הרי"צ: "תמסור בבקשה לתלמידי התמימים שימשיכו לעמוד בהתקשרות ובאמונה כפי שהיה עד עתה, ללא שינויים כלל!"

ובימינו אלו: מכיון שנשיא דורנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר, נמצא ב"עולם האמת" - זקוק הוא שגם בעולם דלמטה יהיו לו "רגלים" ו"ידיים" וכל שאר האברים, שיעסקו בהפצת תורתו עד למעשה בפועל. וכדי שכל זה יהי' בהצלחה - צריך הדבר להעשות באופן מאורגן, ולכן, ישנו אחד, אשר "עבד לעם הזה נתתיך", שתפקידו לארגן פעולות אלו.

(משיחת י"א ניסן ה'תשמ"ה - בלתי מוגה)

טענתם של בני ישראל צודקת - הקב"ה קבע שמוכרחים שיהיה נשיא דור בגשמיות!

כדי שיהודי כאן למטה יהי' קשור עם הקב"ה ויעבדהו כראוי עם כל כחות נפשו, גם עם שכלו ורגשותיו, הרי זה כאשר האלקות "נמשכת" כביכול כאן למטה, עד לאופן של "לידע שיש שם אלקה", לדעת - בנוסף על להאמין שיש שם אלקה, שזה בדרגת האלקות כפי שהיא מצ"ע, פשוטה בתכלית הפשיטות.

אלקות מתגלה ל"איש" למטה, נשמה בגוף, ומתלבשת בו ביחוד נפלא עד בדוגמת משה שהוא "איש האלקים", איש שאפשר לראותו ולשמוע אותו.

.. טענתם של בני בכך שרצו לעשות את העגל, היתה טענה צודקת (לכאורה) ע"פ תורה:

הם טענו שמכיון שנמצאים בעוה"ז הגשמי וצריכים לברר את העולם, כאן למטה - צריכים ממוצע שיהי' בין הקב"ה והעולם, ושהממוצע ימצא כאן למטה בעולם.

והרי זוהי טענה צודקת על פי תורה, כיון שבני ישראל ראו שכך התנהג הקב"ה בעצמו: לא הוא עצמו הוציא את בני מצרים, אלא עשה זאת ע"י משה, "כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים!"

ומכיון שעכשיו היו במצב של "לא ידענו מה הי' לו", דהיינו, שהממוצע שהי' - איננו, רצו הם שיהי' אחד במקומו "הוגה בתורה ועוסק במצוות כדוד אביו כו' ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה..."

ולכן סבר אהרן שאם ינצלו הענין כדבעי יצא מכך "חג לה"... והנסיון הקשה התבטא בכך, שעד אז הי' "ויאמינו בה" (ובדרך ממילא) במשה עבדו, מה־שאי־כן "באותו היום שנעשה בו העגל נפתחה האפשרות שמעשיית העגל יהיה ענין של עבודה זרה רחמנא־ליצלן כפי שהערב רב רצו...

(משיחת ש"פ וארא תש"מ - בלתי מוגה)

מי שהרבי חי אצלו בגשמיות - ממשיך לקבל את כל ההשפעות!

בחיי משה רבינו ראו בגלוי איך שכל הענינים הרוחניים והגשמיים היו נמשכים על ידו. המן ירד מן השמים, ומים מבארה של מרים, וענני הכבוד שהיו מכבסים בגדיהם וכו'. אך לאחר הסתלקותו של משה, הנה אף שאמרו רז"ל "משה רבינו לא מת", אך כיון שלמטה מעשרה טפחים חסרה מציאותו בגשמית - לכן נפסקו גם ההשפעות הבאות על ידו.

אי אפשר להתנתק מהרבי!...

אחד מתלמידי התמימים רצה אחרי החתונה להיכנס ללמוד באוניברסיטה, דבר שעמד בניגוד גמור להוראותיו הברורות של הרבי בשלילת הענין.

אותו סטודנט כתב לרבי, שמאחר והוא חסיד של הרבי אזי הוא לא יכול לעשות נגדו, ומאי־ך - הוא בכל זאת רוצה ללמוד באוניברסיטה, ולכן הוא מציע רעיון מקורי: במשך ארבע שנים הקרובות בלבד הוא לא יהיה חסיד של הרבי, ובכך תיפתר הבעיה...

הרבי השיב לו: "אם ההתקשרות בין רבי לחסיד הייתה חד סטרית - אז הרעיון שלך היה טוב; אך מאחר וההתקשרות בין רבי לחסיד היא דו-סטרית גם אם תנתק עצמך מהרבי - הרבי לא ינתק אותך ממנו."

אמנם, אלו שמשה חי וקיים אצלם גם עתה למטה מעשרה טפחים, הנה הם מקבלים גם עכשיו את ההשפעות הבאות ממשה.

(משיחת כ"ק אד"ש קיץ תש"י, נדפסה ב'קובץ התקשרות' ע' 244)

הרבי חי בגשמיות, ומרגע לרגע נעשה יותר בריא, יותר רענן ויותר חי!

.. לך ודבר עם אדם שכזה, הטוען שהרבי נמצא כבר שלושים וחמש שנה בעולם האמת! הוא בעצמו השתתף ב"לויה"!!! וא"כ, מה אתם מזכירים אותו בעולם הזה הגשמי (אלא אם כן ניתן להרויח עוד כסף ע"י הזכרת שמו...) - הרי הוא נמצא מזמן בעולם האמת, ברוחניות!

אדם שאין לו מושג אלא בגשמיות ובחומריות, וכל דבר נמדד אצלו רק לפי מה שעניו רואות וחושיו הגשמיים קולטים, הוא מודד כל דבר רק בדולרים שאפשר להפקידם ב"בנק"...

- הרבי חי ("דער רבי לעבט") בגשמיות בעולם הזה הגשמי והחומרי שלושים וחמש שנה, ובכל רגע ורגע מהם הוא מתחזק ונעשה יותר בריא, יותר רענן ויותר חי ("נאך מערער און נאך שטאַרקער או נאך פרישער און נאך לעבעדיקער")!!!

שום רב, שום עורך דין ואף אחד לא יוכל לשנות את העובדה הפשוטה והברורה שלא יתכן כאן ענין של ירושה כלל ח"ו וח"ו, מאחר ש"הוא בחיים", ולא שייך לדבר על ירושה כאשר הוא עצמו חי!...

(תרגום חפשי משיחת ט"ו תמוז ה'תשמ"ה, ע"פ סרט ההקלטה - בלתי מוגה)

בכל מצב חסיד יכול להתקשר לרבי

ענין זה מודגש אצל רבי וחסידים:

הרבי נותן כח לכל החסידים והמקושרים שבכל מקום שבו נמצאים יוכלו למלא את התפקיד והשליחות לעשות מגשמיית רוחניות, וכן לפעול על הזולת ולעשות ממנו אדם חדש.

הרבי אמר שיכולים לומר המאמר "זוטרא דבכו מחי מתים" על החסידים של אדמו"ר הזקן. וכיון שאין לעשות חילוקים בין רבותינו נשיאינו, הרי, גם החסידים של הרבי, ואפילו "זוטרא דבכו", קיבלו מהרבי את הכח להחיות מתים ולהוליד אדם חדש.

מבלי הבט על מעמדו ומצבו הקודם, הרי, ע"י ראייתו של הרבי שהסתכל עליו ("דער רבי האָט אויף אים אַ קוק געגעבן"), נתן לו את הכח להוליד אדם חדש.

.. הכח שהרבי נותן לכאו"א מהחסידים אינו תלוי במעמדו ומצבו של החסיד, ולכן, בכל מעמד ומצב בכחו וביכולתו להתקשר אל הרבי, ולקיים את רצונו, רצון העצמות, לעשות מגשמיית רוחניות.

הוא בודאי נמצא איתנו!...

"הוא בודאי... נמצא איתנו... עניין הזיכרון שייך רק על דבר הרחוק שנופל בו עניין השכחה, מה שאין כן בנידון דידן שלא שייך עניין השכחה כמו שאין צורך בזכרון באדם חי".

(משיחת ש"פ שלח ה'ש"ת)

ישנם כאלה שבהיותם במקומות שלא היו יכולים לטבול במקוה, נמנעו בגלל זה לקיים תפקידם ושליחותם במילוי רצונו של הרבי. אבל, האמת היא שגם במעמד ומצב כזה ישנו הכח של הרבי, וכמ"ש "השוכן אתם בתוך טומאותם", וצריכים רק להתקשר ("צוטראָגן זיך") אל הרבי, לצייר פניו וללמוד תורתו, כאמור, ש"תורה... עומדת לו" גם במצב של חולי (לא רק יסורים או זקנה), ועי"ז יוכל לקיים את התפקיד והשליחות דמילוי רצונו.

חיים הו"ע הקדושה, כפי שמבאר הרבי בהמשך דראש-השנה, ומוסיף בהשיחה די"ג תמוז הענין דחיים ארוכים, חיים נצחיים, עד אין סוף; אלא שצריכים "כלי", היינו, להיות בעצמו כלי ושיהי' לו כלי ("זיין אַ כלי און האָבן אַ כלי") - ע"י לימוד תורתו מתוך התקשרות דציור פניו, ודי ומספיק בזה.

(משיחת כ"ף מנחם-אב ה'ש"ת - בלתי מוגה)

פניני קודש

סיפורים ושבבים בקשר עם ההזחלה השבועית:
לקרוא מידי לילה לפני השינה אגרת קודש מהרבי שליט"א

● בשנה שלאחר הסתלקות אדמו"ר הרי"צ, היה אחד מהשלוחים בערי השדה שנפל למרה שחורה עמוקה והפסיק לפעול על היהודים בסביבתו.

תשובת הרבי היתה: "תחילה תלמד את התורה שלי, ולאחר מכן תיווכח שתצליח גם-כן בשאר לימודיך, להספיק כל מה שהיית לומד מקודם!"...

כשהרבי שמע על כך, כתב לו הרבי מכתב ארוך וחריף אותו סיים במילים: "הייתי מציע שיעשה לעצמו קביעות ללמוד לעצמו בכל יום בתורתו של נשיא דורנו..."

● באחד מימי הקיץ של שנת תש"י הגיע מכתב למזכירות הרבי בו כתב אחד החסידים שאמנם בעבר הייתה לו קביעות בלימוד תורתו של הרבי, אך לאחרונה הדבר נחלש אצלו היות והוא נחלה ונפל למשכב, וגם מצב הפרנסה שלו קשה ודחוק עד שאין ביכולתו למצוא את הזמן והפנאי הנפשי ללמוד את תורת הרבי.

● ושוב היה מעשה באותה תקופה: קבוצת חסידים שהציעו לקבוע בישיבות תות"ל סדר לימוד יומי בתורתו של נשיא הדור, כתבו על כך לרבי, והרבי ענה להם בצורה ברורה: "מה שכותב בענין ההצעה לקבוע שיעור לימוד בכל יום ויום.. הנה בכלל נכון הדבר".

כמענה על השיב לו הרבי (אג"ק ח"ג ע' שפא) שהתירוצים שלו דומים לחולה שהרופא אומר לו לקחת תרופה והוא מסרב היות ומצב בריאותו לקוי...

● הרב בצלאל וילשאנסקי סיפר, שבזמן נשיאותו של אדמו"ר המהר"ש נכנס אליו ליחידות אחד החסידים שעוד היה ממקושריו הפנימיים של אביו כ"ק אדמו"ר הצמח צדק, ובמהלך היחידות שאל אותו הרבי "האם אתה לומד את התורה שלי?...".

השיעורים בתורתו של הרבי הם הכלי להמשכת שפע של ברכה בגשמיות וברוחניות, ודווקא על ידי ההקפדה עליהם מגיעים כל הברכות שהרבי מעניק לחסידים!

● בשנת תשי"ד כתב הרבי למשפיע של ישיבת תות"ל בלוד הרב שלמה חיים קסלמן שעם כל החשיבות ללמוד את תורתם של רבותינו נשיאינו, הרי: "לא באתי בזה ח"ו לשלול לימוד מאמרי חסידות של נשיאים שהוא ממלא מקומם ופשוט, אלא שכל תלמיד צריך לעמוד בהענין דהתקשרות מתאים לזמנו ודורו והתקשרות היא ע"י תורת הנשיא!"...

החסיד התנצל לפני הרבי והחל לתאר לפניו את סדר היום הארוך שלו, והוא ערך חשבון שבזמן הקצוב לו ללימוד דא"ח לא נותר לו זמן ללמוד את התורה של כ"ק המהר"ש. באמרו - את ה"חסידישע פרשה" הרי אי אפשר בלעדיה, ולאחר מכן לומד מאמרי כ"ק הצ"צ על הפרשה, כך שלא נותר לו זמן ללימוד תורתו של הרבי.

לזכות

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

הי רצון שיראה הרבה נזות מבניו הזמזמים בפרט,

משלוחיו, חסידיו, וכלל ישראל - בכלל

ויגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו

וישמיענו תורה חדשה מפיו

בגאולה האמזיזית והשלימה

תיקף ומיד מו"ש!